

Onda Ögon



Sain Sucha

**You have received this book with a new option –
pay only if you like the book.**

The price of the book is

Sek 55

Euro 5

\$ 6

£ 4

Payment in Sweden

Bank: Handelsbanken

Account: VKF

Clearing number: 6180 Account number: 470473908 or

Bankgiro: 764-1699

In Europe

IBAN: SE76 6000 0000 004 7047 3908

BIC/National bank-ID: HANDSESS

Elsewhere in the world:

IBAN or BIC + Clearing number + Account nr

BIC/National bank-ID: HANDSESS + 6180 + 470473908

Onda Ögon

Sain Sucha

Noveller

Vudya Kitaban Förlag



Vudya Kitaban Förlag

Box 6099

192 06 Sollentuna

vudya@vudya.se

© Sain Sucha 2020

E-book formatting Vudya Kitaban, Sollentuna

ISBN: 978-91-86620-54-7



Innehåll

Den fjärde vise mannen	7
Strategen	22
Målfoto	25
Det svekfulla hjärtat	32
Onda ögon	51
Radband	59
Den sista utmaningen	72
Ringen	75
Sjätte sinnet	82
En oskyldig fråga	94

Tillägnat

Till

Mina medresenärer

På

Life-Train

Som

Har gjort denna resa

Trots alla upp- och nedgångar

Så glädjegyivande, så minnesvärd

Dem

Som steg av vid sina destinationer

Min tacksamhet, för deras minnen

Dem

Som fortfarande är medresenärer

Min tacksamhet, för deras närvaro

Dem

Som ännu inte har stigit ombord

Välkomna, låt oss njuta av åkturen

Den fjärde vise mannen

De tre hade kommit ut ur O'Learys och rusade till min droska. En satte sig på framsätet och de andra två försvann in genom baddörren.

”Följ den stjärnan!” sa den som hade på sig en gul svepning.

”Vilken?” frågade jag.

”Den blinkande, som rör sig mot norr ”, sa den som bar ett Afro på huvudet och pekade uppåt.

”Det är ingen stjärna. Det är ett flygplan på väg till Arlanda flygplats, ” svarade jag.

”Det spelar ingen roll, följ det ändå!” kom kommandot från den skäggiga.

Jag startade taxin, satte igång mätaren och tog vägen mot Arlanda.

”Hur långt är det till den här flygplatsen?”

”Cirka fyrtio kilometer.”

Därefter rädde tystnad.

De verkade vara ganska förvirrade över sin destination, så jag frågade: ”Vad jagar ni?”

”En tro som vi hoppas kunna bli verklighet!” svarade Svepningen och tillade: ”Jag heter Magus G.”

”Trevligt att träffa dig Mr. Magus!” svarade jag.

”Bredvid dig har vi Magus M och bakom dig sitter Magus B,” avslutade Magus G introduktionen.

”Ni ser inte ut som bröder eller ens besläktade?” Jag kunde inte hålla min nyfikenhet.

”Men det är vi, vi är bröder i gärningar; om inte genom blod”, sa Magus M.

”Och vilka handlingar är det? Att ta en klunk inne på O'Learys och följa falska stjärnor?” Jag önskar att jag kunde hålla munnen, men folk som rusade in i min taxi och sade till mig att ”Följ det ...” var inte bland mina favoriter. Det här var Stockholm inte New York.

”Tja, vi vill vara där när Han anländer,” svarade den skäggiga Magus.

”Vilken Han?”

”Den som vi alla väntar på”, sa Magus B entusiastiskt.

”Jag väntar inte på någon annan än de som hoppar in i min droska, betalar sina notor vid sin slutdestination och sedan stiger av snällt”, svarade jag och markerade min ståndpunkt.

”Nej, nej, nej! Vi letar inte efter någon vanlig gestalt. Vi letar efter den som ska ta bort allt ont i denna värld och ta oss *hem*.”

”Det onda vet jag ingenting om, men att ta er hem är inget problem. Det är vad jag gör ... Jag menar professionellt! Var är *ert* hem?”

Magus M i framsätet tittade på de andra två, sedan på mig och sa: ”Herr, en taxichaufför kanske du är men du ser mer förlorad ut än någon vi har träffat på sistone. Har du inte hört talas om de stora männen som profeterade ankomsten av den större som skulle uppfylla deras löften?”

”Alla de stora män som jag känner till och som profeterade om ankomsten av en annan i framtiden var de som förstörde saker under sin egen tid och tog sin tillflykt bakom en figur som skulle utföra de bedrifter som de hade förväntat sig göra själva.” kommenterade jag och frågade sedan ”Förresten, vad står B, G och M för i era namn?”

”Du vill inte veta det!”

”Varför inte?” fortsatte jag.

”Du kommer behöva stryka din tunga efter det att du har lyckats uttala dem korrekt!”

Jag tänkte mig för och tog bort frågan från min lista och fortsatte resan.

Vi hade precis passerat Kista och närmade oss Sollentuna när Magus B bakom mig såg skylten till McDonald's och instruerade mig att köra dit.

”Stora män har sällan bråttom, så vi behöver inte heller skynda oss. Lite mat i magen kan stimulera sinnet till bättre tänkande,” hävdade han.

De andra två verkade hålla med honom. När jag parkerade taxin informerade jag dem: ”Mätaren fortsätter att rulla medan ni tar hand om er mage och ert sinne.”

”Inga problem! Jag hoppas att du accepterar Master's Card,” frågade Magus M mig.

”Du menar MASTERCARD, utfärdat av en bank?” Jag tog inga chanser. Människor med sina herrar som lurade i det avlägsna förflutna eller som var förväntade i någon ospecificerad framtid gav mig kalla kårar.

”Ja mannen, ja!” bekräftade afro bäraren och lade till ”Vill du ha något som håller igång dig?”

”En Mcfeast skulle sitta bra och en kopp kaffe.” Jag började gilla Magus G.

”Varför kommer du inte in och ger oss sällskap?”
frågade han mig.

”Med mätaren igång!”

”Självklart.”

Vi hittade ett tomt hörn på baksidan av den stora restaurangen i Akalla. Magus G och B gick bort för att köpa maten medan jag satt bredvid Magus M.

”Senaste gången jag hörde talas om tre vise män hänvisades det till en period för cirka två tusen år sedan”, sa jag i en vänlig ton och undersökte mycket noggrant Magus M.

”Det är det – vi är desamma.” svarade han mig med tillförsikt.

”De vise männen från år 0001?”

”Ja, har du inte hört talas om intellektuell kloning?”
sa han och stirrade på mig.

”Du menar en slags intellektuell recycling av tankar som är kvar på samma nivå som en påstådd originalgivare?”

”Naturligtvis, vi har gjort det i århundraden. År efter år, och kull efter kull av spädbarn som, från och med deras födelse, har sin gråa substans programmerad efter total radering av det som Naturen kan ha lagt på

deras hårddiskar... Jag menar hjärnor. Därefter kan du visa dem vad du vill, lära dem vad du kan och ingenting går in. Vi vill stanna kvar där allt började. Varken tidens lopp eller någon form av så kallade framsteg är relevanta för oss. Vi har kullar som är fästa vid eran 1500 f.Kr., era 0030 och 0700. Var och en av dem är lika säkra på sin sanning och är helt omedvetna om alla förändringar som tiden kan medföra. ”*Du skall icke lära, kunskap är din fiende*, är vårt motto.”

De andra två vise männen återvände med överbelastade brickor och lade hamburgarna på bordet.

”Jag kan se att du har underrättat honom!” sa G till M.

Magus M tittade misstänksamt på mig och sa, ”Jag har försökt men han verkar vara en av de freaks som är resistent mot vår coachning. Men, men! Vad har vi här?”

Sedan angrep han hamburgarna med en girighet som jag aldrig skulle ha associerat med en indisk guru, medan han skakade på huvudet i en trevlig förväntan. Jag hoppades att det inte var min programmering han

planerade. För att avvärja hans offensiv bestämde jag mig för att ställa några enkla frågor till de.

”Säger du till mig att du tror att allt som en människa kan tänka idag redan varit uttänkt för flera århundraden sedan?”

De nickade bekräftande och tillade sedan: ”Vi har en lång lista med S & F - svar och frågor - som täcker allt.”

”Menar du en lista med *frågor* och *svar*?”

”Nej nej! Svar och frågor, sa han. Vi har alla svar och det är upp till dig att formulera rätt frågor!” log Magus B illvilligt.

”Och vad händer om jag ställer en fråga som ligger utanför gränserna för dina svar?”

”Det finns ingen ordentlig fråga som ligger utanför sådana gränser.”

”Låt oss prata om en olämplig hypotetisk fråga.”

”Det skulle vara hädelse och och det behandlas aldrig vänligt!”

Vi var tillbaka på ruta ett. Att sitta med de tre klonerna i en restaurangs bakre hörn fick mig att känna mig orolig.

”Mätaren går fortfarande. Det är 6,35 kronor per minut, om du är nyfiken.” informerade jag.

”Det spelar ingen roll. Vi har även Visa och American Express.”

”Med lämpligt utgångsdatum och täckning i en acceptabel valuta?”

De nickade bekräftande igen, men av någon konstig anledning var jag tvivelaktig till sanningshalten i deras intygande.

”Kan jag be er att delta i ett enkelt experiment?” frågade jag.

De tittade alarmerande på mig och Magus G sa: ”Det är vi som gör den nödvändiga programmeringen här.”

”Nej, inget sådant. Jag vill bara ställa några enkla frågor.”

Efter ett ögonblick av tvekan såg de på varandra, och herr Afro sa: ”OK!”

”Bara blunda och koncentrera er på min fråga och svara sedan på den en och en.” instruerade jag dem.

Deras misstänksamhet växte. De tog av sig klockorna och ringarna, lade dem i innerfickorna, knäppte knapparna på jackorna och närmade sig varandra. ”Du tänker inte lura oss på någon sätt?” frågade Magus M.